

се изкачилъ човѣкъ. Ето защо оставихъ единъ взводъ на позицията ни съ стрелбата си да отвлѣче вниманието на противника, а тритѣ взвода съ още единъ отъ македонската рота поведохъ въ лѣво презъ гората и слѣзохъ прикритѣ долу до лѣвия безименъ притокъ на р. Пѣсочани.

Патрулитѣ, движещи се напредъ презъ храсталака, дракитѣ и малкитѣ урви, се мжчеха да бждатъ прикрити, а горе, оставениятъ взводъ вече водѣше бой и стрелбата ту зачестяваше, ту отслабваше. Сърбитѣ не подозираха нищо и ротата тихо, дебнешкомъ, единъ презъ другъ се нижеше. Ето ни въ флангъ на противника и прикрити въ гората, още малко и ще бждемъ въ тила имъ. Предпазливо и това е постигнато. Приближени въ крайнината на гората, слоgnати до брѣгчето, образувано отъ започващата по-висока гола повърхность къмъ върха, ние сме вече на 400 крачки до върха Задѣлъ — между неприятелската артилерия и поддръжкитѣ му. Предъ насъ на около 400 крачки стои единъ сръбски постъ отъ 5 души, вѣроятно поставенъ да наблюдава долината, по която ротата настѣпва, но бѣха заспали — сънъ, за който отпосле заплатиха съ живота си. Следъ 2—3 минути почивка, съ турени ножове, насочихъ тритѣ взвода на неприятелскитѣ поддръжки, а македонскитѣ взводъ върху веригата имъ и по даденъ знакъ ротниятъ сигналистъ засвири „атака“. Войницитеѣ, отдѣхнали, възрадовани отъ сполучливото и безнаказано приближаване, подеха стремително атаката. Сърбитѣ, отъ около три роги, смугени отъ изненадата, неуредени, се помжчиха да ни контра-атакуватъ, но не успѣха — отстѣпиха панически, като оставиха между убититѣ и своя дружиненъ командиръ. Въ това време друга една тѣхна дружина отъ лѣвия имъ флангъ настѣпи да ни атакува, но съ силенъ огънь, подпомогнати и отъ дветѣ картечници, които очаквахъ сутринта и които бѣха пристигнали при останалия взводъ на старата позиция, ги прѣснахме и принудихме да отстѣпятъ. Атаката започна въ 12 ч. по обѣдъ. Щомъ като завладѣхме висотата, неприятелската артилерия и пехота ни обсипва съ силенъ огънь до смръкване, а нашата артилерия продължаваше да мълчи презъ цѣлия день. Освенъ това предаде ми се отъ адютанта на дружината, че когато сме почнали атаката, нашата артилерия напѣлвила орждията да стреля по насъ, защото, като ни вижда въ тилъ на сърбитѣ, смѣтнали ни за поддръжката на противника, които отиватъ въ помощъ на преднитѣ имъ часги срещу нашата рота, която, споредъ заповѣдта, предполагали, е предприела атака по фронта. Сигнальтъ „атака“ имъ се чувалъ изопаченъ и се водило споръ за него. На мръкване боятъ затихна и ние, окопани още по-здраво, прекарахме доволни хубава и приятна нощъ.

Тѣй каго в. Задѣлъ представляваше най-здравата и командуваща висока позиция, врѣзани, следъ завземането ѝ, въ центъра на противника, още сжщата нощъ оттегли цѣлата си бойна линия на 5 клм. и зае последното дефиле, задъ което се разкриваше хубавото Охридско езеро.